

DE WEST

Voor Onderwatersport ondervindt een redacteur aan den lijve wat duiken bij Defensie inhoudt. Wat komt er allemaal bij kijken? Waar liggen je grenzen? In Onderwatersport verschijnt regelmatig een reportage over deze tak van beroepsduiken. **Deel 5:** over de opleiding in 'De West'. Vanaf Marinebasis Parera werkt het voltallige team van instructeurs en leerlingen drie weken lang in totaal andere omstandigheden dan in Nederland.

Tekst en foto's: Dominique van Dam

Op heel hoog tempo vin ik achter twee mannen in een groene wetsuit aan. Ze zijn net zichtbaar. De baai waarin we rondzwemmen is gevuld met water dat je zou kunnen omschrijven als verdunde melk. Maar het gaat ook niet om het zicht, des te meer om de oefening: zwemmen met sonar en de rebreather LAR-5024 als duikstelsel. Ik zie hardwerkende mannen, om trim en route te behouden, af en toe verwarring, interessante routes van A naar B en vooral veel focus. Ik ben hier, op Curaçao met de Defensie Duikschool, voor een kijkje bij de module in 'De West'.

Vier aspirant duikers zijn er nog over van de oorspronkelijke duikersklas die in 2023 aan hun opleiding tot Defensieduiker begon. Ze zijn zo'n negen maanden verder en aan de andere kant van de oceaan. Voor de hele groep, ook de instructeurs en staf, is dit de eerste keer dat de opleiding van de Defensie Duikschool ook hier plaatsvindt. Het is dus meteen ook een pilot, waar ik een klein weekje bij mag aansluiten.

Pieter van Kammen, hoofdinstructeur, geeft aan dat de tijd in de West een belangrijke toevoeging is: 'De omstandigheden zijn anders, waardoor je andere specifieke vaardigheden kan trainen. Het geeft meer mogelijkheden voor ons voor training en inzet, maar ook de ervaring van een andere basis, materiaal en werken op deze locaties is voor iedereen van groot belang. Het is daarnaast een stukje teambuilding.'

'Welcome in paradise'

In 'De West' werken ze aan verschillende skills in drie weken tijd. De eerste week leren ze duiken met het Rebreather CAT-2 duikstelsel. De procedures voor kleden, de buddycheck voor dit systeem, het 'op systeem gaan', de spoelprocedure, basistrim, overgaan op noodlucht, en nog veel meer zaken komen langs. Ook de gecontroleerde noodopstijging met de rebreather komt aan bod. 'Het is toch weer even wennen', zegt een van de aspirant-duikers over het voor hem nieuwe systeem. 'Het lijkt wel of je de hele tijd door een plastic zak aan het ademen bent.'

De duikers zijn inmiddels halverwege hun tijd hier als ik aanhaak. Er zijn heel wat stafleden, duikleiders en instructeurs aanwezig en ook de duikverpleegkundigen zijn mee, twee dames die het hele team goed kennen en medisch in de gaten houden. De dagen dat ik mee kan en mag duiken, zijn we op twee locaties. Met een glimlach en 'Welcome in paradise' word ik begroet door de mannen op het eerste strand bij Fuik Baai. Het ligt ten oosten van Santa Barbara, op een klein strandje achter twee slagbomen en onderaan een pad van de MijnMaatschappij Curaçao. Als burger zul je er niet snel komen.

Langs de weg boven staat een rij witte auto's, beneden op het strand een heel grote, groene Nederlandse legertruck waarin alles zit wat

Apparatuur en kleding

In de West duikt de duikersklas met de LAR-5024 Rebreather (mengselduikstelsel in combinatie met het TSK-vest (voor buoyancy), een TAV-vest met noodluchtsysteem en een Shark Marine Navigator onderwater detectieapparaat (sonar). Duiken worden uitgevoerd in het natte duikpak, enkele duiken zijn in het droge duikpak. Verder hebben ze een dieptemeter, loodkoppel, zwemvliezen, duikmes, duikbril (halfmasker), handschoenen en een natte kap mee.

via een zender door het water (DSR - Diver Recall System) en zijn goed te horen.

Op mijn tweede duikdag verhuizen we naar Caracas Baai. Het is echt bloedheet, maar het water kunnen we niet direct in voor een duik. We wachten op een mobiele recompressiekamer. Deze is nodig, omdat ook diepere duiken (>15 msw) op de planning staan. De kamer is besteld om 9 uur en komt op Caribisch gemak om half 11 aanrijden van Marinebasis Parera. Niemand maakt zich echt druk, want anders wordt het toch niet. Vrij snel volgt een hele grote takelwagen om de unit op het strand te zetten. Als een van de instructeurs de kamer heeft aangesloten en gecontroleerd, volgt een belangrijke veiligheidsoefening, de Medevac: het voltallige team volgt het noodscenario van een (decompressie)

duikongeval van uit het water met de boot, via het strand naar de kamer. Het ziet er gestroomlijnd uit. Als de learnings zijn besproken, kunnen de duiken beginnen.

'Liever geen groot zeeleven'

Voor de aspirant-duikers is het de eerste keer op diepte met de LAR-5024. Rustig aan dalen ze af bij de kade verderop, ze kijken wat rond, sommigen mogen met instructeur met een lijn verbonden met de opstijglijn rondzwemmen op een wat grotere afstand van het afdaalpunt. Het gaat niet om het leven – alle prachtige soorten vissen, de rij pijlinktvissen die een kijkje komt nemen bij de duikers en de scholen die ik echt overal zie: het systeem en de lijnen zijn het allerbelangrijkst. 'Ze worden ook geen bioloog', zeggen ze later terecht. En eentje geeft na de tweede briefing ook nog

Het voelt allemaal als een hecht team, vrolijk en relaxed

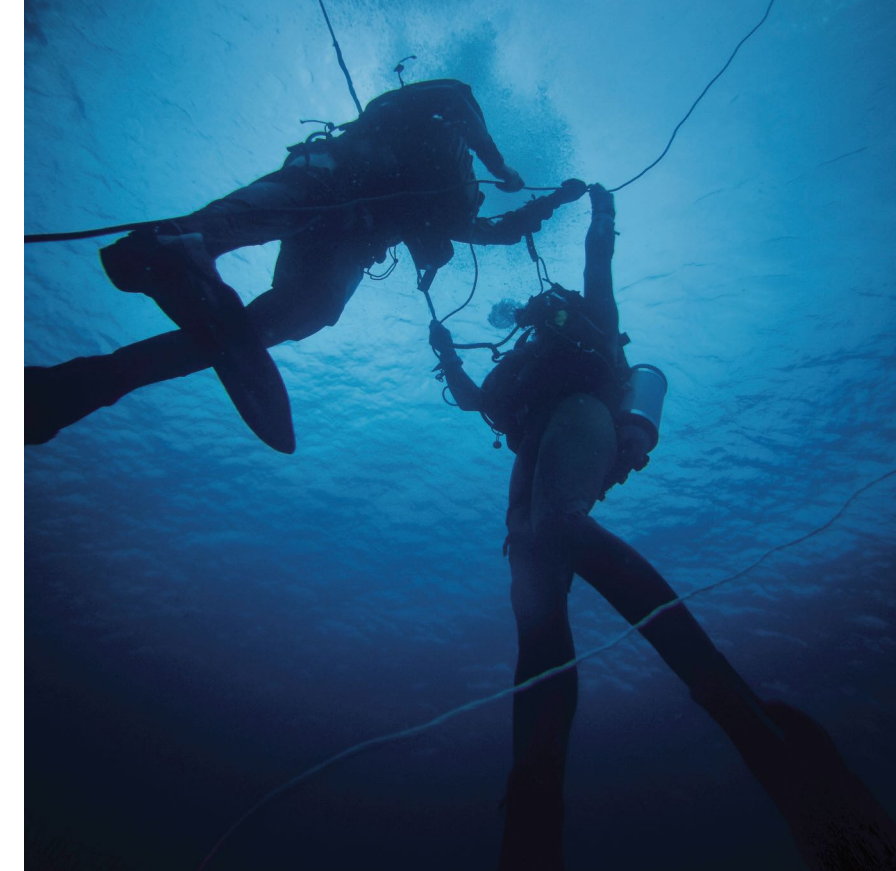
je nodig hebt voor een paar weken opleiding en een tent voor de hoognodige schaduw. Onder de tent liggen MKIII-systemen (scuba) met volgelaatsmasker voor de instructeurs en rebreathersets voor de aspirant duikers. Allemaal al veel eerder vooruitgestuurd met vracht, een operatie op zich voor het duikteam, waar ik ze al weken over heb horen praten. Naast dit alles staan enorme koelboxen met liters water, frisdrank, snacks en fruit. Ook hier worden de duikers goed verzorgd. In het water liggen twee veiligheidsboten klaar om de duiken te begeleiden, ook mee uit Den Helder.

Het voelt allemaal als een hecht team, vrolijk, relaxed. En ze werken hard, in drie weken staat er veel op het programma. Vandaag zwemmen de buddyteams een stuk door deze baai. Het zicht is ronduit slecht, goed om te trainen met de kompasplank en de onderwater detectieapparatuur (de Shark Marine Navigator). Ze voeren allerlei opdrachten uit. Eén daarvan is het zwemmen van a naar b. Nu heb ik zelf ook weinig zicht, maar terwijl ik er met een camera achteraan zwem en af en toe op mijn kompas kijk, weet ik een ding zeker: dit is geen rechte lijn. Wat verder opvalt is dat de volgboei van de duikers leidend is, en er niet meer bij elke duik een instructeur mee het water in gaat of een communicatielijntje actief is. De duikers zijn steeds meer zelfstandig en voeren voorbereidingen aan apparatuur en opdrachten en de duiken dus ook zelfstandig uit. Eventuele bijsturing en extra opdrachten komen wel nog

aan 'liever gewoon geen groot zeeleven tegen te komen. Zo'n haai of andere groot beest hoeft ik echt niet te zien hoor.' Ik kijk nog eens goed naar de briefing en het staat er inderdaad bij risico's: blow-up, scheepvaart, CO2, scherpe delen, warmte én... sea-life. Ze blijven me af en toe toch nog verbazen, deze stoere kerels die ik in staat acht tot zo ongeveer alles.

Ook de volgende dag zijn we bij Caracas Baai, maar het duikgebied breidt zich aanzienlijk uit. De 'RECO' is er niet, de maximale diepte is 9 meter voor de opleiding vandaag. Doel van de dag: zwemmen vanaf de pier richting de voor veel recreatieve duikers welbekende Tug Boat. Twee buddies vertrekken los van elkaar met een Navigator en een route aan waypoints om te laten zien dat ze de route naar Tug Boat kunnen vinden en vervolgens terug naar de baai. Ze krijgen nog een extra opdracht mee van instructeur Land – mij bij Tug Boat lokaliseren, en daar poseren voor de foto met de vlag van de duikersklas, het liefst zonder al te veel andere snorkelaars en/of duikers en stof en bubbels op beeld.

Het eerste deel van de opdracht blijkt al een enorme uitdaging. Ik zie terwijl ik rustig wacht voor ik richting Tug Boat Beach ga een volgballon ergens ver weg en ik zie er eentje wel wat meer op de route, maar ook niet helemaal in de goede richting. De tweede bijboot gaat het water in, dus ik loop naar het strand. 'Mijn' chauffeur is even nodig, het wordt lopen met set. Het geeft mij wel de tijd rustig bij Tug Boat rond te kijken en een spot uit te zoeken voor de foto.

Reservist bij Defensie

Bij Defensie kan je in fulltime in dienst, maar er zijn ook andere mogelijkheden. Via de verschillende onderdelen van Defensie, zoals bijvoorbeeld luchtmacht, landmacht en marine, kan je als reservist helpen de uitvoeringsorganisatie draaiende te houden. Er zijn allerlei functies in verschillende eenheden: operationeel, ceremonieel, ondersteuning evenementen, bureau maritieme zaken, opleiden en trainen en specialisten. De Marine werkt veel met reservisten die zo met inzet van kennis en kunde de dienst flexibel maken. Ondersteunende taken, het opvangen van kantoorfuncties als deze mensen zelf ingezet moeten worden, jouw kennis en kunde kunnen meehelpen de krijgsmacht optimaal te laten functioneren. Via de vacaturebank op www.werkenbijdefensie.nl is een overzicht van functies te vinden, inclusief de eisen die aan deze bijbaan gesteld worden. Zo moet je onder andere gewoon de Cluster-1-keuring doorlopen en ook krijg je psychologische testen voor je kan beginnen, en een Algemene Militaire Opleiding (AMO). Voor burgers zonder defensieachtergrond geldt dat je maximaal 50 jaar bent bij aanstelling, voldoende ervaring hebt in je vakgebied én een relevante opleiding.

Heb je interesse?

Kijk op werkenbijdefensie.nl of mail naar reservistbijdemarine@mindef.nl.

ZEO

DESIGNED FOR DEPTH

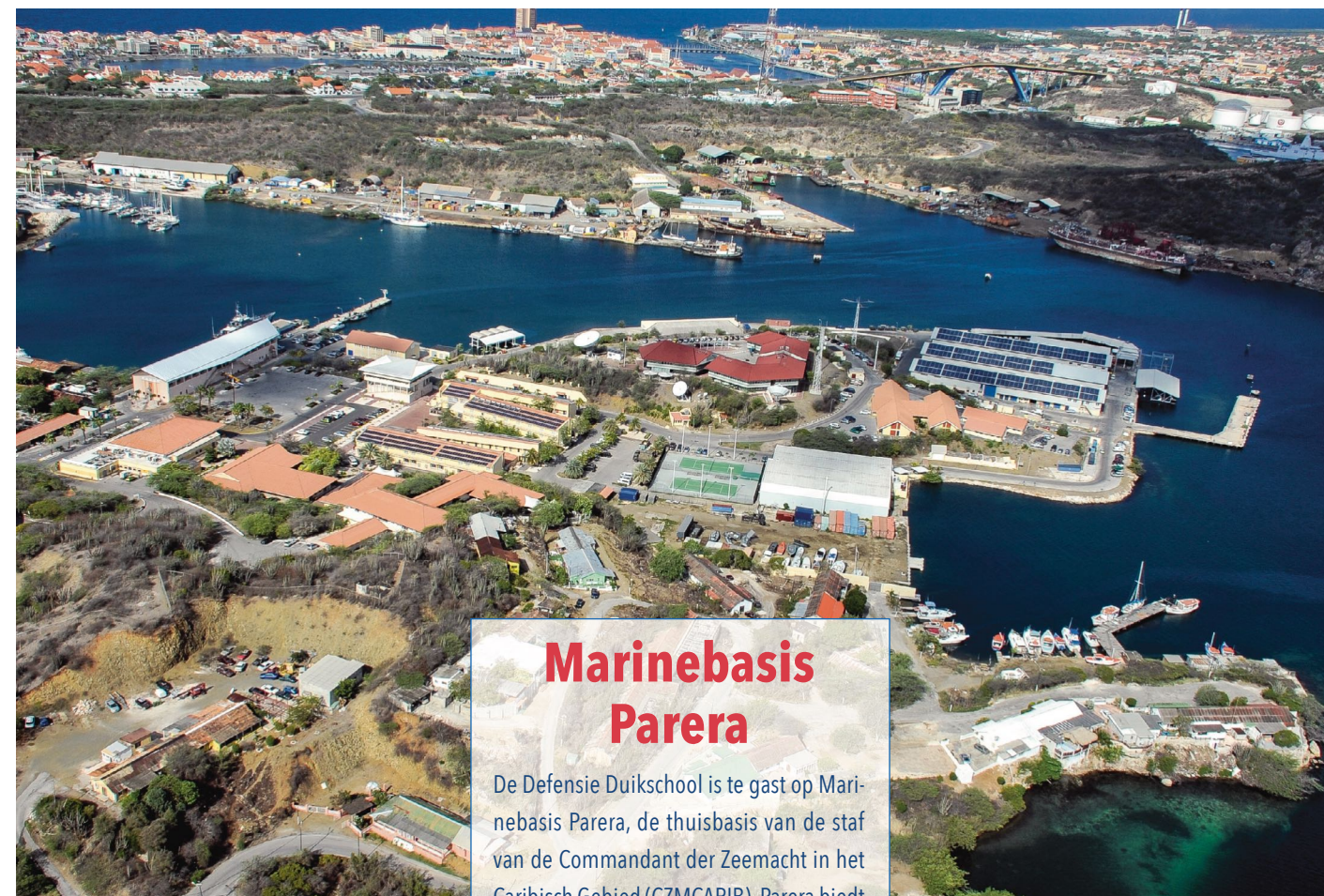
- A phenomenal breather that allows the diver extensive control over the work of breathing.
- Dynamic adjustment technology and overbalanced first stage provide consistent airflow at all times.
- Designed to exceed CE standards for cold water performance, including a tough and corrosion-resistant all-metal valve.
- Standard with an inline swivel hose and orthodontic mouthpiece for added comfort and ease of use.

OceanicWorldWide.com

Oceanic. Distributed by Amilco Benelux B.V.

OCEANIC®

Marinebasis Parera

De Defensie Duikschool is te gast op Marinebasis Parera, de thuisbasis van de staf van de Commandant der Zeemacht in het Caribisch Gebied (CZMCARIB). Parera biedt ook huisvesting aan een roulerende compagnie van de landmacht, de bootgroep Curaçao, het Kustwachtsteunpunt Curaçao en het Reddings- en Coördinatie Centrum van de Kustwacht Caribisch Gebied. Op de basis zijn werkplaatsen waar al het varend en rollend materieel wordt onderhouden. Ook het Operatiecentrum van de marine ligt op Marinebasis Parera. Dit centrum stuurt alle counterdrugsoperaties in het Caribisch gebied aan.

HEB JE DE VORIGE DELEN GEMIST?

Kijk op duikspotter.nl
voor alle verhalen.

Als ik de instructeur in de begeleidingsboot door het water hoor via de 'intercom' (alle recreatieve duikers op de stek schrikken zich wezenloos) is het vroeg genoeg om de eerste duikers te verwelkomen en te vereeuwigen. Bijna tien minuten later voegen ook de andere defensieduikers zich bij ons en kunnen ze in een soort van trim op de foto met de duikers-klasvlag. Eind goed, al goed, denk ik nog terwijl ik nog even mijn tank 'leegmaak' en de snorkelduik beëindig.

Eenmaal boven en terug bij de truck wordt er grondig nabesproken hoe deze opdracht verlopen is. Nog zelden heb ik de instructeurs voor deze groep zo streng gezien. De opdracht wordt grondig 1-op-1 geëvalueerd met de duikers, daarna nog met de groep als geheel. En er wordt geleerd, nagedacht én gemaald. Ik zie het aan de koppies van de aspirant-duikers. Het is niet altijd feest, ook niet in de zon, in de West. Ze herpakken zich ook weer snel en met de radio aan en de spirit terug wordt er snel opgeruimd, zodat de dag afgesloten kan worden. Voor iedereen hier begint, na morgen nog een beklimming van de Sint Christoffelberg,

het laatste weekend op dit prachtige eiland. Ik sla met liefde die klim over, ik ga duiken.

Tactisch en PvB

De tijd op Curaçao eindigt voor de duikersklas met een week van avondduiken, tactische scenario's en het voorbereiden en uitvoeren van de 'PvB' (proeve van bekwaamheid). Het zijn geen dagen waar extra ogen bij horen, maar af en toe pik ik vanaf zee nog een glimp op van een baai met een witte tent en een groene truck en twee dinghy's ernaast.

Ik denk terug aan hoe deze mannen in 2023 in het zwembad lagen, voor het eerst met een duiktank op hun rug. Hoe ik ze zag bouncen in de Triton12 in Den Helder en hoe ze in de Grevelingen speciaal voor mij even tussen 9 en 12 meter een stopje maakten voor een paar filmpjes en foto's in het groene water (zie Onderwatersport 24-03). En ik bedenk me dat ik ze binnenkort waarschijnlijk toch echt ga missen na nog een of twee tripjes met ze op het Wad en Oosterschelde, om ze daarna misschien zelfs nooit meer te zien als ze ingezet worden als defensieduiker in de wereld. |